

РЕШЕНИЕ

№ 2568

гр. София, 21.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11141** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане (ЗСП).
Образувано е по жалба на С. Я. И., ЕГН [ЕГН], в качеството на родител-настойник на М. Р. М., ЕГН [ЕГН] поставена под пълно запрещение с Решение №5164/14.07.2015г. на СГС срещу Заповед №ЗСП/Д-С-М/01.09.2025г. на директор на дирекция „Социално подпомагане“ – Младост, с която е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2025/2026г., потвърдена с Решение №22-РД06-0105/07.10.2025г. на Директор РДСП-С. -град.
В жалбата се сочи, че оспорвания акт е незаконосъобразен и противоречащ с целта на закона. Наведени са аргументи, че закона е приложен неправилно, като е изключен член на семейството на жалбоподателя, предвид правната и фактическа зависимост на лицето. Моли съда да отмени заповедта и да върнете административната преписка за ново разглеждане.
В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт по съображения, изложили в жалбата и в писмени бележки приложени по делото от 28.11.2025г.
Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да отхвърли като неоснователна, сочи, че най-голямата дъщеря на жалбоподателката е над 18 години, не учи и не следва да се взема предвид при определяне на диференцирания доход. Подробни съображения развива в писмени бележки.
Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:
С Решение № 5164/14.07.2015г., по гр.дело №3436 по описа за 2014г. на СГС, в сила от

15.08.2015г. /л.33/ най-голямата дъщеря на жалбоподателката- М. Р. М. на 29 години е поставена под пълно запрещение.

Видно от Удостоверение издадено от Столична община, район „Младост“ /л.32/, е че жалбоподателката изпълнява функциите на настойник на поставената под пълно запрещение нейна дъщеря М. Р. М..

На 15.08.2025г. с вх. №3СП/Д-С-М/2702 С. Г. И. е депозирала в дирекция „Социално подпомагане“- Младост заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2025/2026г., в съответствие с чл. 13, ал. 1 от ЗСП, във вр. с чл. 4, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление.

В заявлението- декларация С. Г. И. декларира, че на настоящия адрес живее в жилище- под наем собственост на Столична община, район Младост. Декларира е, че не притежава имущество и е получила доход през последните шест месеца /февруари-юли 2025г./ в общ размер от 7383,33 лв., формиран от брутно трудово възнаграждение, пенсия и месечна помощ за отглеждане на дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, отпусната по реда на чл.7 от ЗСПД. Посочила е, че в жилището живее с трите си дъщери, като две от тях са посещават училище и са на възраст до 20 години, а третата М. Р. М. е на 29 години. Приложила е ТЕЛК решение № 90807/79 от 22.04.2024г., видно от което М. Р. М. е с 100% ТРН, предвид установено заболяване- умерена умствена изостаналост.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатациите, като е предложен отказ от целева помощ за отопление, като е прието, че средномесечния доход на семейството е 875,26 лв., който е по-висок от определения диференциран доход за отопление, изчислен на 842,16лв.

С обжалваната в настоящото производство Заповед №3СП/Д-С-М/01.09.2025г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- Младост– [населено място], на основание чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г., въз основа на заявление- декларация с вх. №3СП/Д-С-М/2702 от 15.08.2025г. и изготвен социален доклад, е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2025/2026г. с мотиви: средномесечния доход на лицето/семейството е по-висок от определения диференциран доход за отопление.

Заповедта е обжалвана по административен ред и потвърдена с Решение №22-РД06-0105/07.10.2025г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С.– град.

По делото е приета административната преписка.

Административен съд София-град, III отделение, 79 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗСП. Същата отговаря на изискванията на чл. 13, ал. 3 от ЗСП и е мотивирана. От компетентен орган е издадено и решението, с което заповедта е потвърдена, съгласно чл. 13, ал. 5 от ЗСП. С оглед изложеното, съдът приема, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорената заповед,

както и на решението, с което същата е потвърдена.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 12, ал. 4 от ЗСП условията и редът за отпускането на целевите помощи за отопление се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика. Към момента на издаване на оспорената заповед е в сила и приложима Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от министъра на труда и социалната политика (в сила от 27.05.2008г., ДВ бр.49/08).

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението- декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП. От горното следва изводът, че за да отговаря дадено лице на условията за отпускане на целева помощ е необходимо да са налице две кумулативни предпоставки - средномесечният доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация да е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и лицето да отговаря на условията на чл. 10 и 11 от ППЗСП.

Що се касае до понятието диференциран доход за отопление, то следва да се посочи за яснота на жалбоподателката, че то е дефинирано нормативно в § 3 от ДР на Наредбата. Според тази дефиниция "Диференциран доход за отопление" е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно групата, в която попада, определена по реда на чл. 2, ал. 4".

Според член единствен на Постановление № 328 на МС от 30.09.2024г. за определяне размера на линията на бедност за страната за 2025г., от 1 януари 2025г. като същия е определен на 638,00лв. Правилото на чл. 9, ал. 2 от ППЗСП сочи, че основата за подпомагане, представлява 30 процента от линията на бедност за съответната година, следователно за процесната 2025г. тази основа е 191,40 лв.

Право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП. Съгласно § 1 от Допълнителните разпоредби на цитираната наредба, при прилагането ѝ се спазва § 1 от Допълнителните разпоредби на ППЗСП. В § 1, ал. 1, т. 9 от ППЗСП е определено понятието "доходи" за отпускане на социални помощи по реда на този правилник.

Законодателят е описал всички приходи на лицата включително и от пенсии - § 1, ал. 1, т. 9, б. "к" от ППЗСП, които следва да се вземат предвид при определянето на средномесечния доход за предходните 6 месеца преди подаването на молбата. Посочени са и коефициентите, с които са коригирани тези доходи, като приложими в случая са тези по чл.2, ал.4, т.3 и т.5 от Наредбата.

При определянето на средномесечния доход за предходните 6 месеца, административния орган е включил в състава на семейството на жалбоподателя единствено двете деца на жалбоподателката, които са под 20 години и учат, като е приел, че семейството се състои от трима членове. Определил е съобразно посочените разпоредби и средномесечния доход на семейството в размер на 842,16 лв.

Спорен в случаят е въпросът, дали М. Р. М. на 29 години, която е с 100% ТРН и поставена под пълно запрещение според Решение № 5164/14.07.2015г., по гр.дело №3436 по описа за 2014г. на СГС и определянето на С. Г. И. за неин настойник- следва да се включи в състава на семейството на жалбоподателката или не.

Съдът съобрази, че неправилно административния орган е приел, че М. Р. М. не е следва да се включва в семейството на жалбоподателката, позовавайки се единствено в Решението №22-РД06-

0105/07.10.2025г. на Директор РДСП-С. -град на обстоятелството, че тя е на 29 години. Същевременно обаче, не са отчетени специфичните обстоятелства в настоящия случай, като закона е приложен буквално, без да се отчете неговата цел- осигуряване на социално подпомагане на българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности.

В случая, следва да се вземе в предвид разпоредбите на чл.5, ал.1 и ал.3 от Законът за лицата и семейството лицата, в която е предвидено, че които поради слабоумие или душевна болест не могат да се грижат за своите работи, се поставят под пълно запрещение и стават недееспособни. Това качествено състояние се отнася до правния статус на личността, което води до невъзможност съответното лице с лични действия да придобива права и да поема задължения. По своето правно положение недееспособните се приравняват на малолетните лица. Вместо тях и от тяхно име правни действия извършват техните настойници.

В настоящия случай М. Р. М. е поставена под пълно запрещение и вместо нея и от нейно име правни действия извършва настойника й- С. Я. И.. Съдебната практика приравнява режима на поставените под пълно запрещение лица с режима на малолетните.

Безспорно е, че жалбоподателката упражнява грижи за поставеното под запрещение лице, двете живеят в едно жилище, в изпълнение на разпоредбата на чл. 163, ал. 3 от СК. Следва, да се вземе в предвид и нормата на чл. 164, ал. 3 от СК, която задължава настойникът на поставения под запрещение да се грижи за него, да управлява имуществото му и да го представлява пред трети лица.

Всичко това преценено в съвкупност, води до единствения възможен извод, че М. Р. М. следва да се приеме за част от семейството на жалбоподателката, като същата следва да се приравни на малолетно дете по правен статус, като съответно се приложат и нормите от Наредбата за определянето на съответния коефициент за коригиране на дохода за всички членове на семейството.

С включването на М. Р. М. към семейството на жалбоподателката, размера на средномесечния доход за предходните 6 месеца на семейството следва да бъде разделен между всички негови четири члена. В тази връзка, при съобразяване на посочения - размер на линията на бедност и коригиращи коефициенти изводът на административния орган, че средномесечния доход на лицето/семейството е по-висок от определения диференциран доход за отопление се явява незаконосъобразен.

Ето защо, жалбоподателката отговаря на кумулативно установените условия в наредбата за отпускане на целева помощ за отопление за сезон 2025г. - 2026г. и по отношение на нея не е налице отрицателна предпоставка, предвид на което е възникнало правото на социално подпомагане за отопление чрез електроенергия.

По горните съображения, жалбата е основателна и съдът следва да постанови отмяната на оспорената заповед и върне административната преписка за ново произнасяне по процесната молба- декларация, съгласно мотивите на съда по тълкуването и прилагането на закона, задължителни за административния орган.

Водим от изложеното, Административен съд София-град, Трето отделение, 79 състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Я. И., ЕГН [ЕГН] Заповед №ЗСП/Д-С-М/01.09.2025г. на директор на дирекция „Социално подпомагане“ – Младост, с която е отказана целева помощ за отопление с

електроенергия за отоплителен сезон 2025/2026г., потвърдена с Решение №22-РД06-0105/07.10.2025г. на Директор РДСП-С. -град.

ВРЪЩА административната преписка на директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Младост, за ново произнасяне по молба-декларация с вх. №ЗСП/Д-С-М/2702 от 15.08.2025г. на С. Г. И., ЕГН [ЕГН].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 6 от ЗСП.